

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rajonen šād Lukovit (Bulharsko) 18. marca 2022 – trestné konanie

(Vec C-209/22)

(2022/C 213/45)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rajonen šād Lukovit

Účastník konania vo veci samej

Rajonna prokuratura Loveč, teritorialno oddelenie Lukovit

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa *skutkové okolnosti*, za ktorých sa počas vyšetrovania trestného činu v súvislosti s prechovávaním omamných látok nariadili voči fyzickej osobe, v prípade ktorej sa polícia domnieva, že prechováva omamné látky, donucovacie opatrenia v podobe osobnej prehliadky a zhabania vecí, *zahnúť do pôsobnosti* smernice 2013/48/EÚ ⁽¹⁾ o práve na prístup k obhajcovi v trestnom konaní a v konaní o európskom zatykači a o práve na informovanie tretej osoby po pozbavení osobnej slobody a na komunikáciu s tretími osobami a s konzulárnymi úradmi po pozbavení osobnej slobody, ako aj do pôsobnosti smernice 2012/13/EÚ ⁽²⁾ o práve na informácie v trestnom konaní?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, aké postavenie má takáto osoba podľa uvedených smerníc, ak vnútroštátne právo nepozná právny inštitút „podozrivého“ a s osobou sa na základe úradného oznámenia nekonalo ako s „obvineným“ a musí sa takejto osobe priznať právo na poučenie a informácie, ako aj právo na prístup k obhajcovi?
3. Je s ohľadom na zásadu zákonnosti a zákaz svojvoľného konania prípustná taká vnútroštátna právna úprava, akou je § 219 ods. 2 Nakazateľno-procesualen kodex (Trestný poriadok, ďalej len „NPK“), ktorá stanovuje, že vyšetrojúci orgán **môže** s osobou konať ako s obvineným aj na základe spísania zápisnice o prvom vyšetrovacom úkone, ktorý je proti nej namierený, ak vnútroštátne právo nepozná právny inštitút „podozrivého“ a právo na obhajobu podľa vnútroštátneho práva vzniká až v okamihu, keď sa s osobou formálne koná ako s „obvineným“, čo prináleží posúdiť vyšetrovaciemu orgánu a zasahuje taketo vnútroštátne konanie do účinného výkonu a samotnej podstaty práva na prístup k obhajcovi podľa článku 3 ods. 3 písm. b) smernice 2013/48/EÚ?
4. Považuje sa s ohľadom na zásadu praktického účinku práva Únie za prijateľnú taká vnútroštátna prax, podľa ktorej v rámci súdneho preskúmania donucovacích opatrení nariadených s cieľom získania dôkazov, vrátane osobnej prehliadky a zhabania vecí v prípravnom konaní, nemožno skúmať, či bolo dostatočne závažným spôsobom zasiahnuté do základných práv podozrivých a obvinených osôb, ktoré sú zaručené v článkoch 47 a 48 Charty základných práv Európskej únie, ako aj v ustanoveniach smernice 2013/48/EÚ a smernice 2012/13/EÚ?
5. Sú v súlade so zásadou právneho štátu také vnútroštátne ustanovenia a judikatúra, v zmysle ktorých nemá súd právomoc skúmať vznesenie obvinenia voči osobe v prípade, ak práve a výlučne od takéhoto formálneho úkonu závisí, či sa fyzickej osobe priznajú práva na obhajobu, ak boli proti nej na účely vyšetrovania nariadené donucujúce opatrenia?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 294, 2013, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 142, 2012, s. 1.